

Home d'òpera i teatre, alhora que director artístic i d'una institució cultural, en Richard Brunel va ser nomenat director artístic i general de l'Opéra de Lyon el setembre de 2021.

Va estudiar interpretació a l'École de la Comédie de Saint-Étienne. L'any 1993, juntament amb alguns companys, va fundar la Compagnie Anonyme, de la qual es va convertir en director el 1995. La companyia, que es va establir a la regió francesa de Roine-Alps, va estar com a formació teatral resident al Théâtre de la Renaissance a Oullins, entre 1999 i 2002. Així mateix, Brunel va treballar com a actor i cantant per a l'Atelier lyrique du Rhin de Colmar, de Pierre Barat, i va perfeccionar els seus dots de direcció en la Secció Nòmada del Conservatoire National Supérieur d'Art Dramatique de París, amb classes impartides per Patrice Chéreau, Alain Françon, Krystian Lupa, Peter Stein i Bob Wilson, i al Festival d'Aix-en-Provence.

De 2004 a 2007, va ser artista associat del Théâtre de la Manufacture a Nancy, un Centre Dramàtic Nacional (CDN), i director de la Comédie de Valence (el CDN Drôme-Ardèche), entre 2010 i 2019.

Va dirigir peces de repertori (Labiche, Bulgakov, Brecht, Witkiewicz, Gombrowicz, Tourneur, Feydeau, Ibsen), obres contemporànies (Sales, Handke, Harris, Balazuc, Slimani, Sedira) i adaptacions de contes curts (Kafka, Maupassant), correspondència (Sèneca, Pasolini, Proust, Truffaut), obres filosòfiques (Gramsci, Deleuze), poesia (Blanchot, Genet, Artaud, Guibert) o treballs científics (Sacks). Entre les seves produccions, podem trobar *Criminals* de Bruckner l'any 2011, per la qual va ser guardonat amb el Prix Georges-Lerminier du Syndicat de la Critique, *La Dispute* de Marivaux (2014), *Roberto Zucco* de Koltès (2016), *Dîner en ville* de Christine Angot (2017), *The Buddha in the Attic* de Julie Otsuka (2018) i *Hostages* de Nina Bouraoui (2019).

Per a la seva primera òpera com a director, va triar *Der Jasager* de Kurt Weill i Bertolt Brecht, que es va portar a escena el 2006 a l'Opéra de Lyon; a aquesta la van seguir *In the Penal Colony* de Philip Glass (2009), *Der Kaiser von Atlantis* de Viktor Ullmann (2012) i *Der Kreidekreis* de Zemlinsky (2018). En altres teatres, ha dirigit *L'infedeltà delusa* de Haydn i *Le nozze di Figaro* de Mozart (Festival d'Aix-en-Provence), *Albert Herring* de Britten (Opéra Comique, Rouen i Capitole de Toulouse, 2009), *L'elisir d'amore* de Donizetti (Lilla i una gira en cinc teatres d'òpera francesos, 2011), *Re Orso* de Marco Stroppa (Opéra Comique i La Monnaie, 2012), *Dialogues des Carmélites* de Poulenc (Stadttheater Klagenfurt, 2015), *Il Trovatore* de Verdi (Lilla), *Béatrice et Bénédicte* de Berlioz (La Monnaie), *La traviata* de Verdi (Stadttheater Klagenfurt) el 2017 i *Rigoletto* (Opéra de Nancy, 2021 i Opéra de Rouen, 2022), *Shirine* de Thierry Escaich (Opéra de Lyon, 2022), *Mélisande* de Maeterlinck i Debussy (Théâtre des Bouffes du Nord, 2023) i *Zylan won't sing anymore* de Diana Soh (òpera itinerant).

Va escriure el llibret per a *On purge bébé!* de Philippe Boesmans. Aquesta adaptació de Feydeau, que es va estrenar l'any 2022 a La Monnaie, va guanyar el Prix Claude-Rostand du Syndicat professionnel de la Critique, un premi per a les millors òperes coproduïdes a Europa i fora de la regió de París.

El 2023, va dirigir *La fille de Madame Angot* de Charles Lecoq (2023) a l'Opéra-Comique i, el 2024, va portar a escena *Hostages*, la creació més recent del compositor Sebastián Rivas, basada en l'obra de teatre i la novel·la de Nina Bouraoui, i *The Makropoulos Affair* de Leoš

Janáček a l'Opéra de Lyon. Durant la temporada 2024-25, a Lió, ha estrenat *Wozzeck* d'Alban Berg,
amb direcció musical de Daniele Rustioni.
El 2014 se li va concedir el grau de Cavaller de l'Orde de les Arts i les Lletres.